

som talende for at tage Sagen under Overveielse, samt at bevare, hvad der er yttret derimod.

Det er af den høitærede 4de Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Blechingberg) blevet anført, at Landets høieste medicinale Auctoritet har ifjor paa det Allerbestemteste og under Paaberaabelse af Erfaringen erklæret sig imod Forslaget. Men det forekommer mig imidlertid ikke at slaae igjennem. Dette er egentligen et Realkittets Argument, man kommer der ind paa, nemlig en Grund mod Sagen selv, og ikke mod at tage Sagen under Overveielse. Thi for Alvor kan det vistnok ikke anføres som Grund mod at tage Sagen under Overveielse, at der om Sagen hersker en bestemt Mening i det Collegium, som nærmest har dermed at gjøre. Det har under den förrige Forsatning tidnok været yttret, — og skjönt jeg dengang ikke stemte i med, saa veed jeg dog nok, at det i sin Tid fandt en heel Deel Gjensklang, — at det ikke er den rette Maade at faae Sagerne grundigen prøvede paa, naar man ubetinget og nafladeligen henviser og henholder sig til de Collegier, der ere nærmest vedkommende i saa Henseende, og som just derfor maae antages at holde med det eengang Indførte og Vedtagne. Det blev vel tilføjet af den samme ærede Taler, at Nødvendigheden af at beholde Vaccinations-Evangen skulde staae i nogen Forbindelse med, at man her i Landet indskrænker og ophæver Dvarantaineforanstaltningen, o. s. v., idet man netop kun kan tillade sig at regne Koppesygdommen til de ikke pestagtige Sygdomme, paa Grund af, at Vaccinationen her er indført. Men det kan jeg ikke ret forstaae. Thi det er bekjendt nok, at Vaccinationen stikker den Gne aldeles lige Meget, enten hans Nabo er vaccineret eller ikke. Og det er derhos en forstaaelig Sag, at, dersom Sundhedscollegiet har Ret, dersom virkelig Vaccinationen er en høist vigtig Belgjærning og Belsignelse, — som ogsaa jeg er tilbøielig til at troe, — saa vil Fleertallet, det uhyre overveieende Fleertal af Folket, naturligviis alligevel vedblive at lade sig vaccinere, og der vil altsaa ikke være Noget at befrygte af Koppesygdommen i Form af pestagtig Epidemie, fordi nogle Enkelte ikke blot blive beret-

tigede til men virkelig benytte deres Berettigelse til at fritages derfor. Vil man derimod forudsætte det Omvendte, at det store Antal, naar Sagen bliver fri, ikke vil lade sig vaccinere, — nu ja, saa tillader jeg mig at mene, at det er en mærkelig Protest af det danske Folk imod den Erfaring, som Sundhedscollegiet mener at have gjort, og som jeg ogsaa er tilbøielig til at ansee for rigtig, at det skal være noget saa særdeles Gavnligt, og at der er en saa særdeles stor Belsignelse ved denne Vaccination. — Jeg troer iøvrigt, at den ærede Forslagsstiller, da Sagen förrige Gang blev forhandlet, ikke saa meget skadede Sagen ved det, som han har tydet hen til, som derimod ved temmelig stærkt at udhæve en bestemt Paastand om, at Vaccinationen skulde være unyttig eller skadelig, idet det derved, om jeg saa maa sige, indtil en vis Grad blev hans egen Skyld, naar man fristedes til at mene, at hans Forslag stod og faldt ved denne Betragtning. Jeg er, som sagt, af den modsatte Mening, af deres Mening, som antage, at Vaccinationen virkelig er gavnlig og ønskelig. Men jeg holder derfor ligesuldt paa, og mener, at man kan derfor ligesuldt holde paa, at det idetmindste er Umagen værd, efterat vi i mere end en Menneskealder have havt en streng Evangselovgivning i denne Henseende, at undersøge, om det dog ikke skulde være at billige, naar der ikke er saa ganske Saa, som ønske, at denne Evangsel blev indskrænket eller om muligt ophævet. Og jeg mener derhos, at, naar den høitærede 5te Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Ørsted) derimod har indvendt, at han aldrig har hørt deslige Duffer være sig, saa kommer det af, at den høitærede Landsthingsmand og paa den anden Side den ærede Forslagsstiller, ligesom den Mand, der nylig talte for Sagen, og jeg, vi bevæge os i meget forskellige Kredse, saa vi, som ere for Forslaget, bevæge os for en stor Deel i Berøring med Folket eller rettere med Almuen, og derfor vide en heel Deel om, hvorledes denne er stemt i saa Henseende, som ikke saa godt kan være kommet til Kundskab for den ærede 5te Nigsdagsmand for Kjøbenhavn. Naar det af den samme ærede Taler er fremhævet, at det skulde være betænkeligt nu at tage Sagen under Overveielse og Behandling, med Hensyn til